

๕๓ โรคเกาต์

คุณตาของลูก อดีตเคยเป็นกำนัน และเคยมีอาชีพเป็นพรานล่าสัตว์ ในวัยชราคุณตาได้ล้มป่วยลงด้วยโรคอัมพฤกษ์และโรคเกาต์ จนเดินไม่ได้

ตั้งแต่ลูกจำความได้ก็เห็นคุณตานอนร้องครวญครางอยู่แต่ในห้องมืด ๆ ลูกไปไหนไม่ได้ ต้องมีคนคอยดูแลตลอด ตามข้อเท้าหัวเข่าของตามีตุ่มโปน ๆ ออกมาประมาณเท่าไข่นกกระทาเกาะกันเป็นก้อน ส่งกลิ่นเหม็นออกมาจากในห้อง คุณตาป่วยทรมาณอยู่หลายปี จนกระทั่งตัวลูกอายุประมาณ ๑๐ ขวบ คุณตาจึงเสียชีวิต

ตาของลูกตายแล้วไปไหนคะ ได้รับบุญที่ลูกอุทิศให้หรือไม่ กรรมใดทำให้ตาป่วยเป็นโรคเกาต์

คุณครูไม่ใหญ่

คุณตาป่วยเป็นโรคเกาต์ ทุกข์ทรมานมาก เพราะกรรมปาณาติบาตฆ่าสัตว์ทำอาหารและฆ่าขายทั้งในอดีตและปัจจุบันมาส่งผล โดยได้ใช้เครื่องมือดักสัตว์ และเมื่อจับมาได้แล้วก็จะทุบข้อขาของสัตว์ให้หัก เพื่อไม่ให้มันหนีไปไหน แต่ก็ไม่ให้มันตาย เพียงเพื่อไม่ให้เนื้อมันเน่า จะได้เก็บได้หลายวัน แล้วก็ทยอยฆ่าขาย

เหมือนที่เราเคยเห็นเวลาเขาจะทำก๋วยเตี๋ยว เบ็ดอยู่ริมถนน เขาเอาเบ็ดมาหักขาแล้วก็ปล่อยแถว ๆ นั้น มันก็ไปไหนไม่ได้ แล้วก็ค่อย ๆ จับมาที่ละตัวที่ละตัว มันสด ๆ ดี วิบากกรรมดังกล่าวมาส่งผล

ตายแล้วก็ไปมหานรกขุม ๑ ด้วยกรรมปาณาติบาตในปัจจุบันเป็นหลัก กำลังโดนนายนิรบาลแปลงเป็นสัตว์ต่างๆ ที่ตัวเองเคยล่า สัตว์นรกเหล่านี้มีฟันแหลมคมคอย

กัตกินอยู่ตลอดเวลา ทุกข์ทรมานมาก ไม่อาจ
จะรับบุญได้ แต่บุญที่อุทิศไปให้ก็จะไปคอยอยู่
ที่ยมโลกจ้ะ

๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙